

**ЧУДОМИР
ВЕСТНИК „СЕЛСКИ ГЛАС“
ПО СЛУЧАЙ 63 ГОДИНИ ОТ
ИЗЛИЗАНЕТО МУ**

chitanka.info

След законодателните избори на 11 септември 1894 год., в които социалистите от Казанлъшко получили 650 гласа, пише в спомените си К. Бозвелиев, те се научили на много неща. Едно от най-важните било, че селското население в грамадната си част спяло дълбок сън в политическо отношение, поради което ставало лесна плячка на селските думбази и градските лихвари — кождери. Буржоазните партии използвали това състояние й благодарение икономическите си връзки с него успели да го завлекат в своите клубове. В това ги улеснили селските думбази — техните агенти — и кметовете, които се стараели да спечелят благоволенията на силните партийни шефове в града. Разправяло се например, че един от кметовете на с. Енина в някои законодателни избори продал гласовете на повечето избиратели от това село на правителствения шеф за една ловджийска пушка и ако това можело да се върши в едно от най-будните села в околията, какво оставало за другите села.

„Населението не ценеше изборителното си право — пише Бозвелиев, — та изборната бюлетина лесно се отстъпваше и за най-малката лична облага, например за чаша ракия или пакет тютюн.“

Поради тия причини се стигнало до идеята да се издава един вестник за селото, който да не е партиен орган, нито чисто социалистически, защото издаването на такъв при тогавашните предубеждения за социализма можело само да повреди на делото и да отблъсне част от селското население.

„Преди да се заговори за социализъм — пише пак той, — сметна се, че има много предразсъдъци за разбиване, за да се разчисти в съзнанието му пътят към това учение.“

За да бъде достъпен един такъв вестник, трябвало да се списва на разбран език, да има ниска цена и да се издава в някое село. Затова било избрано село Мъглиж като едно от най-големите в околията с най-много другари съмишленици. Там бил и будният социалист Жельо Тодоров, който се ползувал с голямо влияние в селото. За редактирането на вестника обаче се оказали трудности поради това, че в Мъглиж нямало подготвен човек, нямало и печатница, затова казанлъшките социалисти решили той да се печата в града и да се редактира от Бозвелиев, а официалното му седалище да е Мъглиж. За целта бил нает и дюкян, който служел едновременно и за клуб на

партията. Отговорен редактор станал мъглижанинът Теньо Тодоров Тюфекчиев.

Първият брой на вестник „Селски глас“ излязъл на 5/17 октомври 1894 г., като на първа страница стояло мотото:

*Черни роби, крепете се,
млади сили, гответе се
за великата борба...*

Вазов

Три пъти месечно той продължавал да излиза цяла година. През краткото си съществуване в „Селски глас“ е отпечатал редица статии, в които е била развита социалистическата програма, статии против лихварството в защита на народното учителство, за дейността на общинските съвети във връзка с подобрене живота на населението, за розовата култура и търговията с розово масло, за междуселските спорове и пр. Всичките му броеве са били посветени в защита на бедните и угнетените, като особено остри са били полемиките му с в. „Прогрес“ по въпроса за тежките данъци и със старозагорския митрополит Методи, който бил открил кръстоносен поход против учителите-социалисти.

Вестникът е бил принуден да спре най-вече поради липса на средства. От 1100 абонати, които имал на края на годината, били отчетени, и то ненапълно, само 482. Освен това списанието му легнало почти изцяло върху Бозвелиев и само от време на време някой изпращал малка дописка или съобщение. И най-после Жельо Тодоров бил арестуван, мъглижката организация започнала да линее, членовете ѝ да намаляват, а отговорният редактор Тюфекчиев я напуснал и бил избран за кмет на селото.

Вестник „Селски глас“ обаче без съмнение е изиграл своята положителна роля, като прокарал първите бразди по неразораната целина на околията ни и подготвил почвата за „Работнически вестник“, който се появява в нашия град три години след него.

(Публикуван във в. „Казанлъшка искра“, XXXIV, бр. 41 от 12.X.1957 г.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.